

УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

20 січня 2025 року Кіровський районний суд м. Дніпропетровська в складі:

слідчого судді - ОСОБА_1

при секретарі - ОСОБА_2

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Дніпро клопотання прокурора Дніпровської спеціалізованої прокуратури у сфері оборони Східного регіону ОСОБА_3, про арешт майна, заявлене в рамках кримінального провадження N 62025170030000463,-

ВСТАНОВИВ:

До Кіровського районного суду м. Дніпропетровська надійшло вищезазначене клопотання прокурора, заявлене в рамках кримінального провадження N 62025170030000463, про арешт майна.

В наданій заяві прокурор просив розглянути клопотання за його відсутності, в зв'язку із службовою зайнятістю.

Перевіривши викладені в клопотанні доводи, дослідивши надані до нього матеріали кримінального провадження, слідчий суддя приходить до наступного висновку.

Відповідно ч. 1 ст. 131 КПК України заходи забезпечення кримінального провадження застосовуються з метою досягнення дієвості цього провадження.

Згідно п. 7 ч. 2 ст. 131 КПК України одним із заходів такого забезпечення є арешт майна.

Частинами 1,3 ст. 132 КПК України встановлено, що заходи забезпечення кримінального провадження застосовуються на підставі ухвали слідчого судді або суду, за винятком випадків, передбачених цим Кодексом.

Застосування заходів забезпечення кримінального провадження недопускається, якщо слідчий, прокурор не доведе, що: 1) існує обґрунтована підозра щодо вчинення кримінального правопорушення такого ступеня тяжкості, що може бути підставою для застосування заходів забезпечення кримінального провадження; 2) потреби досудового розслідування виправдовують такий ступінь втручання у права і свободи особи, про який йдеться в клопотанні слідчого, прокурора; 3) може бути виконане завдання, для виконання якого слідчий, прокурор звертається із клопотанням.

Відповідно до ч. 1 ст. 170 КПК України арештом майна є тимчасове, до скасування у

встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.

Завданням арешту майна є запобігання можливості його приховування, пошкодження, псування, знищення, перетворення, відчуження.

Арешт майна допускається з метою забезпечення: 1) збереження речових доказів; 2) спеціальної конфіскації;

3) конфіскації майна як виду покарання або заходу кримінально-правового характеру щодо юридичної особи; 4) відшкодування шкоди, завданої внаслідок кримінального правопорушення (цивільний позов), чи стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди (ч. 2 ст. 170 КПК України).

В свою чергу ч. 3 ст. 170 КПК України передбачено, що у випадку, передбаченому пунктом 1 частини другої цієї статті, арешт накладається на майно будь-якої фізичної або юридичної особи за наявності достатніх підстав вважати, що воно відповідає критеріям, зазначеним уст. 98 цього Кодексу.

Згідно ч. ч. 10,12 ст. 170 КПК України арешт може бути накладений у встановленому цим Кодексом порядку на рухоме чи нерухоме майно, гроші у будь-якій валюті готівкою або у безготівковій формі, в тому числі кошти та цінності, що знаходяться на банківських рахунках чи на зберіганні у банках або інших фінансових установах, видаткові операції, цінні папери, майнові, корпоративні права, щодо яких ухвалою чи рішенням слідчого судді, суду визначено необхідність арешту майна.

Не може бути арештовано майно, якщо воно перебуває у власності добросовісного набувача, крім арешту майна з метою забезпечення збереження речових доказів.

Заборона або обмеження користування, розпорядження майном можуть бути застосовані лише у разі, коли існують обставини, які підтверджують, що їх незастосування призведе до приховування, пошкодження, псування, зникнення, втрати, знищення, використання, перетворення, пересування, передачі майна.

Відповідно до ч. 1 ст. 98 КПК України речовими доказами є матеріальні об'єкти, які були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, в тому числі предмети, що були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані юридичною особою внаслідок вчинення кримінального правопорушення.

Під час розгляду клопотання встановлено, що Третім слідчим відділом (з дислокацією

у м. Дніпрі) ТУ ДБР, розташованого у м. Полтаві, проводиться досудове розслідування у кримінальному провадженні N 62025170030000463, відомості за яким внесено до ЄРДР 16.01.2025 року з правовою кваліфікацією за ч. 1 ст. 416 КК України, за фактом падіння гвинтокрилу "МИ-8" в результаті можливого порушення правил польотів та правил експлуатації літальних апаратів, в результаті чого члени екіпажу тримали тілесні ушкодження різного ступеню тяжкості, а вертоліт зазнав значних ушкоджень.

Згідно протоколу огляду місця ДТП від 16.01.2025 року зазначені вище гвинтокрил та уламки від нього, а також бортовий реєстратор "БР-4Т-10 N 645191110" було вилучено. Та постановою слідчого від 16.01.2025 року визнано речовими доказами у кримінальному провадженні.

В наданому клопотанні прокурором, з метою збереження як речового доказу, поставлено питання про арешт гвинтокрила та бортового реєстратора.

Перевіряючи доводи клопотання слідчий суддя враховує, що матеріали кримінального провадження в достатній мірі свідчать про факт вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 416 КК України.

Таким чином, з урахуванням обставин та характеру вчиненого кримінального правопорушення, вилучені в ході огляду місця події предмети, містять на собі сліди кримінального правопорушення та інші відомості, які можуть бути використані як доказ фактів та обставин, що підлягають доказуванню під час кримінального провадження, а тому відповідає критеріям речових доказів, визначеним ст. 98 КПК України.

Крім того, з урахуванням характеру вчиненого кримінального правопорушення та обставин, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні, останні необхідні для забезпечення проведення відповідних судових експертиз.

За вказаних обставин, слідчий суддя приходить до висновку про наявність передбачених п. 1 ч. 2 ст. 170 КПК України підстав для вжиття заходів забезпечення кримінального провадження, в зв'язку з чим, з метою забезпечення збереження речових доказів, проведення необхідних судових експертиз, на даному етапі досудового розслідування слід накласти арешт на вилучені 16.01.2025 року в ході огляду місця події предмети.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 98,131,132,170-172,175,309,369-372 КПК України, слідчий суддя -

УХВАЛИВ:

Клопотання прокурора - задовольнити.

Накласти арешт на гвинтокрил "МИ-8", бортовий номер 153, що перебуває на балансі Військової частини НОМЕР_1; а також на аварійний реєстратор "БР-4Т-10 N 645191110", який поміщено до сей-пакету ДБР N L1001766.

Місцем зберігання гвинтокрила "МИ-8", бортовий номер НОМЕР_2, визначити територію Військової частини НОМЕР_1 та передати уповноваженому представнику

вказаної військової частини на відповідальне зберігання.

Місцем зберігання аварійного реєстратора "БР-4Т-10 N НОМЕР_3 " визначити орган досудового розслідування Третій слідчий відділ (з дислокацією у м. Дніпрі) ТУ ДБР, розташованого у м. Полтаві.

Ухвала підлягає негайному виконанню відповідно до ч. 1 ст. 175 КПК України та може бути оскаржена шляхом подачі апеляційної скарги до Дніпровського апеляційного суду протягом п'яти днів з дня її оголошення.

Оскарження ухвали не зупиняє її виконання.

Відповідно до ч. 1 ст. 174 КПК України підозрюваний, обвинувачений, їх захисник, законний представник, інший власник або володілець майна, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, які не були присутні при розгляді питання про арешт майна, мають право заявити клопотання про скасування арешту майна повністю або частково. Таке клопотання під час досудового розслідування розглядається слідчим суддею, а під час судового провадження - судом.

Арешт майна також може бути скасовано повністю чи частково ухвалою слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження за клопотанням підозрюваного, обвинуваченого, їх захисника чи законного представника, іншого власника або володільця майна, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, якщо вони доведуть, що в подальшому застосуванні цього заходу відпала потреба або арешт накладено необґрунтовано.

Слідчий суддя ОСОБА_1

(Ухвала від 19.01.2025 № 203/399/25 Кіровський районний суд м. Дніпропетровська)

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/124584065>

Система аналізу судових рішень VERDICTUM.

© ТОВ "Інформаційно-аналітичний центр "ЛІГА", ТОВ "ЛІГА ЗАКОН", 2025